

Fængselsvæsenet i Danmark efter den nye Straffelov. I.

Ved ERIK KAMPMANN, Direktor for Fængselsvæsenet.

Ved Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. af 15. April 1930 bestemtes, at den nye Straffelov skulde træde i Kraft senest den 1. Januar, som indtræder 2 Aar efter Udlobet af det Aar, hvori Loven stadfæstes. I Henhold til denne Bestemmelse er den nye Straffelov traadt i Kraft den 1. Januar 1933.

Den nye Straffelov forudsætter, som det nedenfor nærmere skal paavises, en Række Nydannelser indenfor Fængselsvæsenet saavel med Hensyn til Anstalter som med Hensyn til Fangernes Behandling. Den økonomiske Krise, der har hersket siden Straffelovens Vedtagelse, har imidlertid bevirket, at nye Anstalter kun i meget ringe Omfang har kunnet tilvejebringes. Man vil i vid Udstrækning indtil videre være henvist til — saa godt som det lader sig gore — at klare sig med de bestaaende Anstalter, dog med forskellige bygningsmæssige Ændringer. Dette Forhold gor selvfølgelig ogsaa sin Indflydelse gældende paa det andet nævnte Omraade: Fangernes Behandling, idet en fuldstændig Gennemførelse af Straffelovens nye Synspunkter ikke lader sig realisere, for Nybygninger i større Omfang end nu er tilvejebragt.

I det følgende skal herefter dels gores Rede for de rent anstaltsmæssige Ændringer, som den nye Straffelov hidtil har givet Anledning til, dels for de nye Regler om Behand-

lingen af Fangerne. Forinden tror jeg imidlertid, at det af Hensyn til Læsere i de andre skandinaviske Lande vil være hensigtsmæssigt at opridse Hovedlinierne i den nuværende Ordning som en nødvendig Baggrund for Forstaaelsen af det nye, som Straffeloven af 1930 fører i sit Skjold.

A. Den hidtil gældende Organisation af Straffens Fuldbyrkelse.

Denne karakteriseredes først og fremmest ved sin Mangel paa Enhed. Staten selv drog kun Omsorg for Fuldbyrdelsen af de langvarige Frihedsstraffe og overlod til Kommunerne Fuldbyrdelsen af alle de kortvarige Straffe.

Ifølge *Straffeloven af 10. Februar 1866* med senere *Ændringer* var der Hjemmel for Anvendelse af 3 Arter af Frihedsstraf: Strafarbejde, Fængsel og Tvangsarbejde. Strafarbejde kendtes i 2 Former: Forbedringshusarbejde og Tugthusarbejde, medens Fængsel kendtes i 4 Former: Simpelt Fængsel, Fængsel paa sædvanlig Fangekost, Fængsel paa Vand og Brød og Statsfængsel. Ialt fandtes saaledes ikke mindre end 7 forskellige Former for Frihedsstraf.

Af disse Frihedsstraffe udstodes kun Forbedringshus og Tugthus i Statens Straffeanstalter, medens de forskellige Former for Fængsel — bortset fra Statsfængsel, der aldrig er anvendt — udstodes i kommunale Arresthuse. Bestyrelsen af Arresthusene er paalagt Politimestrene; kun i København er ansat en Fængselsinspektør som Leder af Kommunens Fængsler. Paa lignende Maade udstodes Tvangsarbejde i Tvangsarbejdsanstalter, der ejedes og forvaltedes af Kommunerne og udelukkende dreves for disses Regning.

1. Statens Fængselsvæsen. Indtil 1. Januar 1933 bestod Statens Fængselsvæsen af 3 Straffeanstalter for Mænd, nemlig i Horsens, Vridsløselille og Nyborg og 1 for Kvinder, Statens Kvindefængsel.

Til *Horsens Straffeanstalt* hørte Fangekolonien ved Kjølsen Mergelleje, Sommerkolonierne paa Heden (»Gedhus« og »Flyndersø«) samt 2 Annekser, henholdsvis i det tidligere

Ting- og Arresthus i Bjerre (ca. 10 km fra Horsens) og i Amstrup paa Nordsiden af Horsens Fjord (ca. 30 km fra Horsens); til sidstnævnte Anneks hører 19 Tønder Land, som dyrkes af Fangerne. I selve Straffeanstalten var der Plads til 423 Fanger, i Kolonier og Annekser til 119 eller ialt til 542 Fanger.

I *Vridsløselille Straffeanstalt*, der i Modsætning til Horsens Straffeanstalt er opført som et udpræget Cellefængsel, var der Plads til 377 Fanger og i *Nyborg Straffeanstalt* til 459 Fanger, hvortil kommer det for samtlige Straffeanstalter for Mænd fælles Tuberkulosesygehus ved Nyborg Straffeanstalt med 17 Pladser. Endelig var der *Statens Kvindefængsel* med 80 Pladser.

Statens Fængselsvæsen disponerede herefter over ialt ca. 1400 Pladser for mandlige Strafarbejdsfanger. For Mandsfangernes Fordeling mellem de 3 Anstalter var der af Justitsministeriet fastsat nærmere Regler. Herefter afleveredes samtlige mandlige Tugthusfanger til Horsens, medens Forbedringshusfangerne fordeltes mellem alle tre Straffeanstalter, saaledes at de yngste Fanger afleveredes til Nyborg, medens det næste Stadium dannedes af Vridsløselille, og endelig optog Horsens — foruden Tugthusfangerne — alle Forbedringsfanger over 33 Aar, som tidligere een Gang eller oftere havde udstaaet Strafarbejde.

Den hidtilværende Ordning af Statens Fængselsvæsen bygger i Hovedsagen saavel paa det bygningsmæssige Omraade som med Hensyn til Fangernes Behandling paa kgl. Res. af 25. Juni 1842. Denne Resolution hviler paa en Betænkning fra den under 8. April 1840 nedsatte Kommission til Overvejelse af, »hvilken Indflydelse der retteligen bør tillægges de i nyere Tid opstaaede Systemer for Straffeanstaltens Indretning«, hvorved sigtedes til den dengang standende skarpe Strid mellem Tilhængerne af de omkring 1800-Tallet i Amerikas forenede Stater opstaaede to Straffesystemer, det philadelphiske System eller Cellesystemet og det auburnske System eller Fællesskabssystemet. Kommis-

sionens ledende Medlem var Konferensraad, Professor *C. N. David*, der i 1849 blev den første Overinspektør for Fængselsvæsenet.

Ifølge Resolutionen skulde der dels opføres Forbedringshuse efter det fuldstændige Isoleringssystem for Forbrydere, der idømmes Strafarbejde paa kortere Tid, med Eneceller til Ophold Dag og Nat, dels Tugthuse for Fanger med længere Straffetid med fælles Arbejdssale til Ophold om Dagen og kun med Isolation i Eneceller om Natten. Samtidig bestemtes dog, at Fangerne i Tugthuset skulde klassificeres ved at deles i Hold paa højst 20 Fanger, der — bortset fra Kirke- og Skolegang — holdes aldeles isolerede fra de øvrige Fanger. Resolutionens Bestemmelser gjaldt dog kun Mandfanger, idet man for Kvindefangers Vedkommende nøjedes med et Paabud om, at Straffeanstalterne for Kvinder saa vidt mulig skulde have en tilsvarende Indretning som Tugthusene for Mænd, og at Tugthus- og Forbedringshusfanger skulde holdes strengt adskilte fra hinanden, en Bestemmelse, der i al Fald i en meget lang Aarrække ikke er overholdt, hverken for Kvinder eller Mænd. Man nærede bl. a. den Gang den Anskuelse, at Kvinder daarligere end Mænd taalte Cellestraffen.

Med Undtagelse af Straffeanstalten paa Christianshavn, der bestod indtil 1928, nedlagdes efterhaanden de gamle Tugthuse og i Stedet opførtes nye Straffeanstalter, indrettede efter de i Resolutionen af 1842 indeholdte Principer. Først kom Straffeanstalten i *Horsens*, der stod færdig i 1853. Denne var oprindelig kun bestemt til Udstaaelse af langvarige Tugthusstraffe, d. v. s. saadanne over 6 Aar, men den betydelige Nedgang i Antallet af Strafarbejdsfanger, som Straffeloven af 1866 medførte, havde til Følge, at den gamle Straffeanstalt i *Viborg* nedlagdes i 1875, og *Horsens* Straffeanstalt har siden huset alle mandlige Tugthusfanger samt, som ovenfor nævnt, visse Forbedringshusfanger, navnlig saadanne som skønnedes egnede til den Behandling i Fællesskab, som Straffeanstalten var indrettet til.

Det andet Led i Gennemførelsen af de ved Resolutionen af 1842 besluttede Nybygninger var »Forbedringshuset paa *Vridsløselille* Mark«, som Anstalten oprindeligt hed, ca. 14 km fra København. Anstalten, der toges i Brug 1859, er indrettet som et udpræget Cellefængsel og er bygget i Stjerneform med 5 Fløje, hvoraf de 4 indeholder Enkeltceller for Fangerne (ca 95 i hver) og den 5te Administrationskontorer, Kirkerum m. m. Midt i Stjernen findes en Rotunde, der strækker sig gennem alle Fængslets Etager, og fra hvilken man har Oversigt over hele Fængslets Indre, idet alle 4 Cellefløje med deres panoptiske Korridorer udmunder her.

Forst i 1913 kom den tredje af Straffeanstalterne for Mænd, nemlig *Nyborg* Straffeanstalt, der oprindeligt kun havde Plads til 225 Fanger, men nu efter gentagne Udvidelser til 459 Fanger, deraf 395 i Enkeltceller. Straffeanstalten bestaar af 3 store Fængselsbygninger, der alle ligger i Forlængelse af hinanden.

Statens Kvindefængsel indrettedes efter Nedlægningen af den gamle Straffeanstalt paa Christianshavn i en af Staten lejet Fløj af Københavns Kommunes Vestre Fængsel.

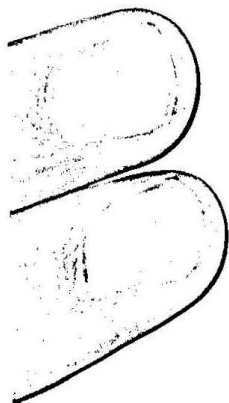
Efter Opførelsen af de nye Straffeanstalter tog man med den nye Straffelov af 1866 for Øje fat paa Udførelsen af Resolutionens andet og ikke mindre vigtige Programpunkt: Gennemførelsen af en rationel og ensartet Fangebehandling ved Revision af de da gældende Reglementer for Disciplinen, Bespisningen og Arbejdsbetalingen, og navnlig skulde der herved drages Omsorg »for Fangernes religiøse og moralske Undervisning og Forbedring, der er og bliver Hovedsagen ved den paatænkte Reform af Straffeanstalter.«

Dette Arbejde, der paabegyndtes af David, fortsattes efter hans Afgang (1859) af hans Efterfølger som Chef for Fængselsvæsenet *Frederik Bruun*. Resultaterne synes imidlertid langt fra at have svaret til Forventningerne, og der skete gentagne Gange Henvendelser fra Rigsdagen til Regeringen særlig angaaende Fangernes Sundhedstilstand og herunder navnlig Cellestraffens skadelige Indvirkning i mental Henseende.

Bruun havde da ogsaa allerede samtidig med Ikrafttrædelsen af Straffeloven af 1866 fremsat et Forslag til en Reform til Strafarbejdets Fuldbyrdelse paa Grundlag af det progressive System, men stødte paa Modstand hos Regeringen. Bruun opgav imidlertid ikke Sagen og førte i sin Bog »Om Fuldbyrdelse af Strafarbejde« (udkommet i 1867) et kraftigt Forsvar for sit Forslag. Og efter en af Dr. med. Chr. Tryde foretagen »Undersøgelse af Cellestraffens Indvirkning paa Forbrydernes mentelle Sundhedstilstand« lykkedes det Bruun at opnaa det kgl. Sundhedskollegiums Tilslutning til sit Reformforslag, og ved Udstedelsen af *kgl. Anordning af 13. Februar 1873 ang. Fuldbyrdelse af Strafarbejde i Fællesskab* holdt det progressive System sit Indtog i dansk Straffuldbyrdelse, hvor det siden har været gældende.

Anordningen af 1873 har med forholdsvis mindre betydningsfulde Ændringer bestaaet indtil 1. Januar 1933. Ifølge Anordningen fuldbyrdes Straffen gennem 3 Stadier, Forberedelses-, Tvangsstadiet og Overgangsstadiet, hvortil under visse nærmere Betingelser sluttede sig et 4. Stadium, den saakaldte betingede Benaadning, der dog kun kom Fanger med en Straffetid af mere end 6 Aar til Gode.

For *Cellestraffens* Vedkommende indførtes allerede samtidig med Ibrugtagelsen af Vridsløselille Forbedringshus i 1859 en vis Progression i Straffen, idet Fangerne deltes i 4 saakaldte »Arbejdsklasser«, som de efter deres Flid ved Arbejde og i Skolen og i det hele ved god Opførsel efterhaanden kunde rykke op i, og derved først og fremmest opnaa en forhøjet Arbejdsfortjeneste. Paa dette Grundlag byggede Bruun videre, og den 1. Juli 1866 — samtidig med Straffelovens Ikrafttræden — indførtes det første egentlige »Klassereglement for Cellefanger« med Fangernes Oprykning gennem 4 Klasser. Dette Reglement har dannet Grundlaget for den senere Behandling af Cellefangerne og var, omend i noget ændret Skikkelse, gældende indtil 1. Januar 1933 for de i Horsens Straffeanstalt og Statens Kvindefængsel indsatte Forbedrings-

husfanger, der udstod Straf i Enecelle, medens det var op-
hørt at gælde for Vridsløselille Straffeanstalts Vedkommende
i 1928 og aldrig havde været gældende for Nyborg Straffe-
anstalt.

Bruuns Tanke med Cellestraffens Gradation var at bode
paa denne Straffeforms »sløvende og slappende Ensformig-
hed«. Hans oprindelige Hensigt havde været at føre denne
Gradation endnu videre ved at give Fangerne i de højere
Klasser Adgang til et vist Fællesskab, først under Guds-
tjenesten og Undervisningen og tilsidst ogsaa under de dag-
lige Gaardture. Og skønt Sundhedskollegiet havde anbefalet
disse Modifikationer i Cellesystemet, synes det, som Bruun
selv senere er blevet smittet af Justitsministeriets Frygt for
»at angribe Cellestraffens Princip«, idet han frafaldt sit
oprindelige Forslag, efter at man havde søgt at modvirke
Isolationens Virkninger paa Fangernes Sundhedstilstand
gennem en Forbedring af Kosten (1873). Modifikationer i
Cellestraffen blev, som det nedenfor skal ses, først gennem-
ført i 1913 ved Oprettelsen af den næste nye Straffeanstalt
(Nyborg), i den Grad havde Bruun været forud for sin Tid.

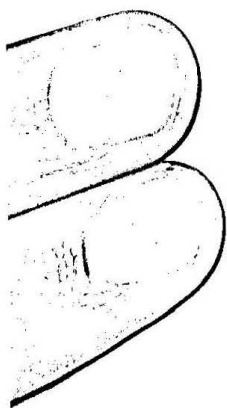
Cellestraffen fuldbyrdedes oprindelig i Vridsløselille i sin
strengeste Form med lukkede Stole (stalls) i Kirke og Skole,
Straalegaarde, Maske o. s. v. Paa ét Punkt havde man dog
straks fra Begyndelsen indrømmet Lempelser i den strenge
Isolation, nemlig med Hensyn til unge Fanger under 15
Aar, idet disse arbejdede i Fællesskab og fik Undervisning
i fælles Skole. Denne »modificerede« Cellebehandling bragtes
til Anvendelse paa de unge Fanger mellem 15 og 18 Aar,
og her findes Spiren til den særlige Behandling af alle unge
mandlige Forbedringshusfanger indtil 23. Aars Alderen —
senere indtil 25 Aar — som gennemførtes ved *kgl. Anord-
ning af 28. Maj 1913 for Nyborg Straffeanstalt*. I denne
Anordning eksisterede ikke længere den skarpe Adskillelse
mellem Cellestraf og Fællesskabsstraf, idet begge disse Straf-
fuldbyrdelesformer undergaves saadanne Modifikationer, at
de stærkt nærmede sig hinanden.

For *Vridsløselille* Straffeanstalts Vedkommende indførtes nye Regler for Fangebehandlingen ved *kgl. Anordning af 22. December 1927*, der var gældende baade for Cellefanger og Fællesfanger. For de sidstes Vedkommende havde Anordningen af 1873 hidtil været gældende og for Cellefangerne det ovenfor nævnte Klassereglement.

Som det vil ses, var Reglerne om Fuldbyrkelse af Forbedringshusstraf spredt i ikke mindre end 3 forskellige Anordninger og et Klassereglement, medens Reglerne for Tugthusstraffens Vedkommende var samlede i Anordningen af 1873. Principerne for Fangebehandlingen og de Midler, denne tog i sin Tjeneste, var imidlertid trods den forskellige Hjemmel for Behandlingen i alt væsentligt den samme i de forskellige Anstalter, naturligvis med fornøden Hensyntagen til Fangernes Karakter (unge eller ældre Fanger, første Gang straffede eller Recidivister), og som vigtigste Faktor ved Fangebehandlingen gjaldt i alle Tilfælde Fangernes hensigtsmæssige Sysselsættelse.

I saa Henseende skete der ved *kgl. Anordning af 7. Marts 1913* et afgjort Brud med Fortiden, idet man gik bort fra det tidligere anvendte Entreprenørsystem og over til Regiesystemet, hvorefter Staten selv beskæftiger Fangerne ved Fremstilling og Reparation af Genstande til Statens eget Brug. I Forbindelse med den nye *Arbejdsordning* udviklede der sig en ny Ordning af Spørgsmaalet om Fangernes Arbejdsfortjeneste, idet man ved Siden af de hidtil almindelig anvendte Arbejdsducører, der var stigende med Klasseoprykningen, gik over til at yde særlig flittige Fanger Akkordbetaling som Tilæg til Klasseducøren.

Som et betydningsfuldt Led i Udviklingen af Fangernes Sysselsættelse og dermed hele Fangebehandlingen skal endnu nævnes det siden Aarhundredskiftet i ret vidt Omfang praktiserede *Friluftsarbejde af Fanger*, særlig fra Horsens Straffeanstalt, i Kolonierne paa Heden (Plantning og andre Kulliveringsarbejder), og i Kjølsen Mergelleje. Tanken var oprindelig, at dette Friluftsarbejde først og fremmest skulde

komme Fanger paa Overgangsstadiet til Gode og altsaa indgaa som det sidste Led i det progressive System. Men det viste sig straks fra Begyndelsen, at et tilstrækkeligt Antal Fanger ikke derved kunde skaffes til Veje, hvorfor man maatte medtage ogsaa andre Fanger. Naar Straffeloven af 1930 baade med Hensyn til Personer, der idømmes Ungdomsfængsel, og Personer, der idømmes Arbejdshus, fremhæver Friluftsarbejdets Betydning, er dette altsaa en Lovfæstning af den Udvikling, der i Praksis allerede er paabegyndt.

2. I Modsætning til Straffeanstalterne administreredes Arresthusene af Kommunerne og dreves udelukkende for disses Regning. I dette Forhold sker der ikke ved Straffeloven af 1930 nogen Ændring.

Den 31. December 1932 fandtes ialt 94 Arresthuse, hvoraf det langt overvejende Antal var beliggende i Købstæderne. I samtlige Arresthuse var Plads til ca. 2200 Personer, hvoraf ca. 1650 i Enecelle. Af disse Pladser falder henholdsvis 613 og 571 paa København.

»Grundloven« for Arresthusene indeholdes i *Reglement af 7. Maj 1846 for Arrestvæsenet i Danmark*, der i sine 5 forskellige Afsnit indeholder Reglement om Arresthusenes bygningsmæssige Indretning, for Bestyrelsen (Arrestinspektoren), for Lægetilsynet, Instruks for Arrestforvareren og endelig Reglement for Arrestanterne. Kun Reglementet for Arrestanterne ophæves ved Straffeloven af 1930. Dette Reglement indeholder i Hovedsagen kun Ordensbestemmelser samt nogle særlige Bestemmelser om Varetagtsfangers Rettigheder. Paa det sidstnævnte Omraade er dets Regler suppleret og til Dels ændret ved Lov om Rettens Pleje af 11. April 1919 §§ 738, 784—793. — Arbejdspflicht for Fanger i Arresthusene blev først indført ved det midlertidige Straffelovstilleæg af 1905 og da kun for Fanger, der afsonede Straf af Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

Bortset fra de faa Regler i Arrestreglementet var der ikke fastsat almindelige, fælles Regler om Udstaaelse af de forskellige Fængselsstraffe i Arresthus. Straffeloven af 1866

indskrænkede sig til at fastslaa, at al Fængselsstraf skal udstaaas i offentlig Fængsel overensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsen, hvilket med andre Ord netop vil sige Arrestreglementet. Savnet af et almindeligt, for alle Arresthuse gældende Reglement for Fuldbyrdelse af Fængselsstraf har utvivlsomt medført, at denne Fuldbyrdelse langtfra er sket efter saa ensartede Principer som ønskeligt. For de københavnske Fængsler samt Arresthusene i Sønderjylland har der dog foreligget nærmere udarbejdede Regler om Fuldbyrdelse af de forskellige Straffe.

3. Hvad endelig angaar Tvangsarbejdsanstalterne, der ligeledes ejedes, forvaltedes og dreves for Kommunernes Regning, skal blot bemærkes: Disse Anstalter er den yngste Gruppe af de penitentiære Institutioner, idet de i deres nuværende Skikkelse skylder Loven af 3. Marts 1860 om Belleri og Løsgængeri deres Tilblivelse. Før dette Tidspunkt fandtes der kun Tvangsarbejdsanstalter i København (1799) og Odense (1817). — Den 31. December 1932 fandtes 13 Tvangsarbejdsanstalter med Plads til ialt 371 Mænd og 16 Kvinder.

Med Straffeloven af 1930 ophører Anvendelsen af Tvangsarbejde som Straf for kriminelle Forbrydelser, medens det vedblivende vil kunne anvendes i Henhold til Fattigloven som Disciplinærstraf overfor visse Personer, der er under offentlig Forsørgelse. I Overensstemmelse hermed er de tidligere Tvangsarbejdsanstalter fra 1. Januar 1933 overgaaet fra Justitsministeriet til Socialministeriet.

B. Ordningen efter Straffeloven af 1930.

I. 1. Med Hensyn til *Antallet af Frihedsstraffe*, der fremtidig vil kunne ikendes, betyder den nye Straffelov en væsentlig Simplifikation. De hidtil bestaaende 7 Frihedsstraffe afløses af 2, nemlig Fængsel og Hæfte. Den sidste Straf maa nærmest siges at svare til det nuværende simpelt Fængsel samt Statsfængsel, medens Fængsel paa sin Side altsaa modsvarer og træder i Stedet for alle de andre Straffe. Da

den nye Straffelov afskaffer Dødsstraffen, er Fængsel samtidig Lovens strengeste Straf.

Fængsel idømmes paa Livstid eller paa Tid ikke under 30 Dage og ikke over 16 Aar, undtagelsesvis dog indtil 20 Aar. Hæfte idømmes, hvor ikke andet særlig er bestemt i Loven, fra 7 Dage til 2 Aar.

2. Ved Siden af denne Forenkling af Antallet af egentlige Frihedsstraffe indeholder Straffeloven af 1930 imidlertid — i Modsætning til tidligere — meget vidtgaaende Regler om *Særbehandling af Lovovertrædere* efter disses Alder, Karakter og psykiske Tilstand.

For det første indføres for Personer mellem 15 og 21 Aar en særlig Form for Fængselsstraf, nemlig *Ungdomsfængsel*, hvis fornemste Særkende er Straffens relative Ubestemthed, idet Straffens Længde ikke fastsættes ved Dommen, men indenfor Lovens Grænser — Minimum 1 Aar, Maksimum 3 Aar (undtagelsesvis 4 Aar) — afhænger af Straffens individuelle Virkning paa den paagældende.

Dernæst kan Retten med Hensyn til psykisk abnorme Personer (*Psykopater*), der skønnes egnede til Paavirkning gennem Straf, bestemme, at Straffen — hvis Længde fastsættes paa sædvanlig Maade i Dommen — skal udstaas i et for saadanne Personer indrettet Særfængsel (*Psykopatfængsel*). Skonner Retten derimod, at en Psykopat ikke er egnet til Paavirkning gennem Straf, træffer Retten Bestemmelse om Anvendelse af fornødne Sikkerhedsforanstaltninger i Stedet for Straf, eventuelt Anbringelse i en særlig Psykopat-Forvaringsanstalt paa ubestemt Tid.

Foruden disse 2 Former for Særstraf indeholder Straffeloven Regler angaaende Anvendelse af Forvaring i Stedet for Straf overfor visse Klasser i psykisk Henseende normale Forbrydere, nemlig erhvervs- eller vanemæssige Forbrydere. Loven indfører i saa Henseende 2 Former for Forvaring, nemlig dels en mildere Form, *Arbejdshus*, beregnet for den relativt ufarlige Gruppe, dels en strengere Form, *Sikkerhedsforvaring*, beregnet for saadanne erhvervs- eller vanemæssige

Forbrydere, hvor Hensynet til Samfundets Sikkerhed findes at kræve den alvorligste Reaktion. Opholdets Varighed fastsættes ikke i Dommen, men er indenfor Lovens Minimums- og Maksimumsgrænser afhængig af den paagældendes Forhold. Disse Tidsgrænser er for Arbejdshus fra 1—5 Aar og for Sikkerhedsforvaringsanstalt fra 4 Aar, i Gentagelsestilfælde 8 Aar, til 20 Aar. Ved Landsrettens Kendelse kan det dog bestemmes, at Opholdet i Sikkerhedsforvaringsanstalt kan udstrækkes udover 20 Aar.

Bestemmelse om Løsladelse indenfor de i Loven foreskrevne Tidsrum træffes baade ved Ungdomsfængsel, Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring af det saakaldte Fængselsnævn, der er oprettet i Henhold til Ikrafttrædelseslovens § 12, og som bestaar af en Dommer som Formand, Direktøren for Fængselsvæsenet som født Medlem, en i Psykiatri uddannet Læge og endelig en eller flere Personer, der deltager i Forsorgsarbejdet (d. v. s. Tilsyns- og Hjælpearbejdet) for unge Personer eller løsladte Fanger.

3. Spørgsmaalet om Udtaaelse i Statsanstalter eller kommunale Anstalter er ved Straffeloven af 1930 løst paa følgende Maade:

Ungdomsfængsel, Psykopatfængsel, Arbejdshus og Sikkerhedsforvaring skal alle udstaas i særlige dertil bestemte Anstalter eller Anstaltsafdelinger, der tilhører Staten eller dog staar under dens Styre (Statsanstalter). Ligeledes skal den i Straffelovens § 70 omhandlede særlige Forvaringsanstalt for Psykopater, der ikke anses for egnede til Paa-virkning gennem Straf, tilvevebringes af Staten.

Med Hensyn til de almindelige Frihedsstraffe — Fængsel og Hæfte — opretholdes ved Ikrafttrædelseslovens § 20¹⁾ indtil videre en Ordning, der — i al Fald formelt — i det væsentlige svarer til den hidtil gældende Ordning, idet Spørgsmaalets endelige Løsning er udskudt ved følgende Overgangsbestemmelse: »Inden 5 Aar efter Borgerlig Straffelovs Ikrafttræden fremsætter Regeringen Lovforslag til Af-

1) Jfr. nærmere nedenfor i Afsnit II.

gørelse af, i hvilket Omfang Frihedsstraffens Fuldbyrdelse udelukkende bør foregaa i Anstalter, der tilhører Staten eller dog staar under dens Styrelse (Statsanstalter).«

Indtil denne eventuelle Lov træder i Kraft gælder følgende Hovedregel: *Fængsel* udstaas i Arresthus, naar Afsoningstiden ikke overstiger 6 Maaneder, medens Fængsel i over 6 Maaneder udstaas i Statsanstalt. Den sidste Regel finder ogsaa Anvendelse, dersom nogen skal afsones flere Fængselsstraffe i Forbindelse med hinanden, og enten en af Straffene skal udstaas i Statsanstalt eller den samlede Straffetid udgør over 6 Maaneder. Ved Genindsættelse efter Losladelse paa Prove finder Afsoning Sted i Statsanstalt uden Hensyn til Længden af den tilbagestaaende Straffetid. Hvor Fængsel anvendes som Forvandlingsstraf i Stedet for Bøde, udstaas Straffen i Arresthus uden Hensyn til Afsoningstidens Længde, hvorved bemærkes, at Forvandlingsstraf kan idømmes indtil 9 Maaneder; en Undtagelse gælder dog, naar Forvandlingsstraf skal udstaas i Forbindelse med en Hovedstraf, der skal afsones i Statsanstalt.

Det afgørende Kriterium for, om en Fængselsstraf vil være at udstaa i Statsanstalt eller i Arresthus er ikke den ved Dommen idømte Straffetid, men den faktiske Afsoningstid, d. v. s. Straffetiden med Fradrag af det Tidsrum, som Dommen i Medfør af Straffelovens § 86 bestemmer skal anses som udstaaet ved Varetægtsfængsel.

Hæfte udstaas altid i Arresthus, hvad enten Hæfte idømmes som principal Straf eller som Forvandlingsstraf.

De kommunale Arresthuse vil herefter — foruden Varetægtsfanger — komme til at huse følgende Fangekategorier:

- 1) Fængselsfanger med en Afsoningstid af 6 Maaneder og derunder, dog hvor det drejer sig om Forvandlingsstraf indtil 9 Maaneder.
- 2) Hætefanger uden Hensyn til Straffetidens Længde.
- 3) Personer, der afsoner Underholdsaidrag, hvilken Afsoning stedse sker efter Reglerne om Straf af Fængsel.

Ingen kan hensættes til Afsoning i længere Tid i Løbet af 1 Aar end 120 Dage.

4) Afsoning af Tvangsbøder, der altid sker efter Reglerne om Straf af Hæfte. For Afsoningens Varighed gælder særlige Regler, men udover 180 Dage kan den samlede Afsonings Varighed ikke udstrækkes.

4. Med Hensyn til Tilvejebringelse af Anstalter stilles der ikke ved Straffeloven af 1930 Krav til Kommunerne, idet Arresthusene lige som hidtil skal gøre Fyldest ved Afsoningen af de Straffe, som paahviler Kommunerne. Paa eet Punkt betyder den nye Straffelov endog en væsentlig Lettelse for Kommunerne, idet Tvangsarbejdsanstalterne bortfalder som Straffeanstalter.

Hvad derimod Staten angaar, stiller den nye Straffelov gennem sine nye Regler om Særbehandling Krav om Tilvejebringelse af en hel Række nye Anstalter eller Anstaltsafdelinger.

Det paahviler Staten at tilvejebringe følgende Anstalter:

- a) Statsfængsler til Udtaaelse af Fængselsstraf paa over 6 Maaneder.
- b) et Fængsel eller en Fængselsafdeling for psykisk defekte Personer (Psykopatfængsel);
- c) en Forvaringsanstalt for psykisk defekte Personer (Psykopatforvaringsanstalt);
- d) et Ungdomsfængsel for Mænd; for Kvinders Vedkommende en dertil bestemt Afdeling af det almindelige Fængsel;
- e) en Anstalt eller Anstaltsafdeling til Udtaaelse af Arbejdshus dels for Mænd dels for Kvinder;
- f) en Anstalt eller Anstaltsafdeling til Udtaaelse af Sikkerhedsforvaring for Mænd; for Kvinders Vedkommende udstaas Sikkerhedsforvaring i Arbejdshus.

a. Til Udtaaelse af Fængselsstraf paa over 6 Maaneder vil de hidtil værende Straffeanstalter finde Anvendelse, dog kun i det Omfang, i hvilket der ikke i Overensstemmelse

med det nedenfor anførte, lægges Beslag paa dem til Brug for Særafdelinger.

I Henhold til Justitsministeriets Bekendtgørelse af 23. December 1932 benævnes Straffeanstalterne fremtidig Statsfængsler, saaledes at der altsaa fremtidig findes 3 Statsfængsler for Mænd, nemlig i Horsens, i Vridsløselille og i Nyborg, og et for Kvinder, Statens Kvindefængsel i København.

For Fordelingen af de mandlige Domfældte mellem de tre Statsfængsler er der ved Justitsministeriets Cirkulære af 23. December 1932 fastsat følgende nærmere Bestemmelser:

Mandlige Domfældte, der skal afsone Fængsel i Statsfængsel, afleveres, naar de er idømt Straf af Fængsel i under 6 Aar, efter følgende Regler:

- 1) til Statsfængslet i Nyborg afleveres Domfældte under 30 Aar, der for første eller anden Gang skal afsone Straf i Statsfængsel (Straffeanstalt), dog med Undtagelse af saadanne, der tidligere har udstaaet Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring.
- 2) til Statsfængslet i Vridsløselille afleveres:
  - a. Domfældte under 30 Aar, der for tredje eller fjerde Gang skal afsone Straf i Statsfængsel (Straffeanstalt), dog med Undtagelse af saadanne, der tidligere har udstaaet Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring;
  - b. Domfældte paa 30 Aar og derover, der for første eller anden Gang skal afsone Straf af Statsfængsel, dog ligeledes med Undtagelse af saadanne, der tidligere har udstaaet Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring;
- 3) til Statsfængslet i Horsens afleveres:
  - a. Domfældte, der tidligere har udstaaet Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring;
  - b. alle andre Domfældte, end de under Punkt 1. og 2. anførte.

For saa vidt angaar Domfældte, der er anset med Fængsel i 6 Aar eller derover, træffer Direktøren for Fængselsvæsenet i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om, til hvilket Statsfængsel den paagældende vil være at aflevere.

De Principer, der er fulgt ved Fastsættelsen af Fordelingen af Fangerne mellem de tre Statsfængsler, er i alt væsentlig de samme som hidtil, idet Nyborg Statsfængsel vedblivende

huser de yngste Fanger, næste Stadium bliver Vridsløselille, og Horsens sidste. Der er dog Grund til at fremhæve den nye Regel om, at Fanger med en Straffetid af 6 Aar eller derover fremtidig kan afleveres til det Statsfængsel, hvor de efter deres kriminelle Fortid og hele Forhold nærmest hører hjemme. Hidtil er al Tugthusstraf (altsaa bl. a. alle Straffe over 6 Aar) blevet afsonet i Horsens Straffeanstalt, hvilket har medført det ofte uheldige Forhold, at Personer, der ikke tidligere havde været straffet, eller yngre Personer, har maattet anbringes i Fællesskab med ældre og ofte mere fremskredne Forbrydere.

b. og c. Spørgsmaalet om Indretning af Særanstalter for Psykopater, Psykopatfængsel og Psykopatforvaringsanstalt, har været gjort til Genstand for Overvejelse i et af Justitsministeren nedsat Udvalg under Forsæde af Rigsadvokat Gøll. Den af Udvalget afgivne Betænkning¹⁾ indeholdt et fuldstændigt Forslag om Opførelse af en ny Dobbeltanstalt for Psykopater paa et Staten tilhørende Areal i Nærheden af Vridsløselille. Forslaget omfattede dels en Forvaringsanstalt med 2 adskilte Afdelinger med Plads henholdsvis til 40 Fanger og 10 Fanger, dels et Psykopatfængsel, delt i to Afdelinger med Plads henholdsvis til 60 og 40 Fanger. Fælles for begge Afdelinger skulde tilvejebringes en Sygeafdeling med Plads til 54 Fanger og endvidere Værkstedslokaler, Skolelokaler samt Gymnastiksal og Foredragssal.

Paa Grund af de økonomiske Forhold har Gennemførelsen af Udvalgets Forslag, der vilde medføre en Udgift af ialt 1.630.400 Kr., maattet stilles i Bero. *Forvaringsanstalten* vil indtil videre blive bevaret paa »Sundholm«, dog saaledes at den suppleres med en mindre Afdeling med 10 Pladser, der ved Ombygning er tilvejebragt i en særlig Bygning ved *Vridsløselille* Statsfængsel. Denne Afdeling rummer 10 Eneværelser i 2 Etager, alle med Vinduer mod Syd; endvidere 2 rummelige Fælleslokaler, hvoraf det ene

¹⁾ Se nærmere nærværende Tidsskrift Aargang 1932 Side 213--224.

tænkes anvendt til Spise- og Opholdsrum, det andet til Arbejdslokale. Endelig findes i Forbindelse med Afdelingen et Kontorlokale og et Lægeværelse. Afdelingen er beliggende i umiddelbar Forbindelse med Statsfængslets Sygeafdeling, og der er af denne inddraget 2 Celler til eventuel Brug for Forvaringsanstaltens Beboere. Afdelingen er beregnet til at huse de vanskeligste af de Psykopater, der bliver dømt til at tages i Forvaring i særlig Psykopatanstalt, medens »Sundholm« skal huse de mindre vanskelige Elementer. Ene-stuerne er som Følge heraf forsynet med sædvanligt Fængselsgitter, men har iøvrigt normal Størrelse; Udstyret adskiller sig ogsaa fra det sædvanlige Celleinventar. — De til *Psykopatfængsel* domte Personer skal indtil videre huses i en af de almindelige Cellefloje i *Vridsløselille* Statsfængsel. Ved forskellige Bygningsforanstaltninger er der tilvejebragt gode fælles Værkstedslokaler og Opholdslokaler for Fangerne. Kræver en Fanges Behandling Sengeleje, indlægges han paa Statsfængslets sædvanlige Sygeafdeling. I administrativ Henseende underlægges baade Forvaringsafdelingen og Fængselsafdelingen Inspektoren for Statsfængslet, men Forvaringsafdelingen sorterer iøvrigt ligesom »Sundholm« under Justitsministeriets almindelige Departement, medens Psykopatfængselsafdelingen — ligesom det øvrige Statsfængsel — sorterer under Direktøren for Fængselsvæsenet.

d. Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af et Ungdomsfængsel har ligeledes været gjort til Genstand for Overvejelse i et af Justitsministeren nedsat Udvalg under Forsæde af Direktøren for Fængselsvæsenet. Udvalgets i September 1931 afgivne Betænkning¹⁾ indeholdt dels en Indstilling om Erhvervelse af Hovedgaarden »Søbysøgaard« ved Odense med et Jordtilliggende paa ca. 209 ha, dels et Forslag til Opførelse paa denne Ejendom af et Ungdomsfængsel for Mandspersoner, omfattende dels Ombygning af de alle-

¹⁾ Se nærværende Tidsskrift Aargang 1932 »Ungdomsfængselet i Danmark« Side 168 ff., navnlig Siderne 179—187.

rede bestaaende Bygninger til Værksteder, Skolelokaler, Administrationslokaler og Boliger, dels Opførelsen af følgende Nybygninger: En Modtagelses- og Sygeafdeling, en Isolationsafdeling, 2 almindelige Afdelinger, 2 Udgangsaftdelinger samt en Kokkenbygning. Fængslet skulde rumme ialt 104 Fanger. Den paagældende Ejendom erhvervedes for en Købesum af 352.000 Kr., medens de af Udvalget foreslaede Bygningsforanstaltninger var anslaaet til en Udgift af ialt 999.100 Kr.

Den fuldstændige Gennemførelse af Udvalgets Forslag har under den herskende økonomiske Krise maattet stilles i Bero, idet der foreløbig til Etableringen af et Ungdomsfængsel kun er bevilget ialt 187.500 Kr. Heraf er de 3000 Kr. medgaaet til Indretning af en Modtagelses- og Isolationsafdeling i en Fløj af Statsfængslet i Nyborg, medens den øvrige Del af Bevillingen er anvendt til Paabegyndelsen af selve Ungdomsfængslet paa »Sobysøgaard«, saaledes at der her er tilvejebragt en almindelig Afdeling beregnet til 30 Fanger, Funktionærboliger m. v.

Afdelingen i Nyborg er fuldstændig adskilt fra det øvrige Statsfængsel og har sit eget Personale. Afdelingen paa »Sobysøgaard« er i alt væsentligt færdig og vil blive taget i Brug hen paa Foraaret. Hele Ungdomsfængslet underlægges indtil videre Inspektoren for Statsfængslet i Nyborg, og det er Tanken, at Afdelingen paa »Sobysøgaard« under Inspektorens Overledelse skal underlægges en Afdelingsleder, der tillige skal fungere som Lærer for Fangerne.

e. Planer til Opførelse af et Arbejds-hus er tilvejebragt af et af Justitsministeren under 5. September 1931 nedsat mindre Udvalg. Udvalget regnede med, at det nye Arbejds-hus skulde afgive Plads til indtil 200 Personer, og Udvalgets Forslag omfattede i Overensstemmelse hermed en Anstalt bestaaende af følgende Bygninger:

1. Fire af hinanden uafhængige Afdelinger, hver bestaaende af en trefløjet eenetages Bygning med Plads til 50 Personer, fordelt i 2 Underafdelinger, hver paa 25.

2. En Modtagelses- og Isolationsafdeling med 20 Enkeltceller og 4 Straffeceller.
3. En å to Træbarakker til Værkstedslokaler.
4. Fornødne Tjenesteboliger.

De samlede Udgifter var anslaaet til 624.200 Kr., hvori ikke var medregnet Udgifter til Hovedledninger for Elektricitet, Vandforsyning, Kloakarbejde og Vejanlæg, idet disse Udgifter ikke kunde beregnes, før den Ejendom, paa hvilken Arbejdshuset skulde opføres, var erhvervet. Da det efter Straffeloven er en Forudsætning, at Arbejdshusfanger i saa stort Omfang som muligt beskæftiges ved Friluftsarbejde, foreslog Udvalget, at der til Indretning af Arbejdshus søgtes erhvervet en til dette Øjemed passende Ejendom, idet man pegede paa, at Opdyrkning af Hedearealer i saa Henseende vilde afgive de bedste Belingelser for Friluftsarbejde.

I Overensstemmelse hermed har Justitsministeriet for en Købesum af 26.000 Kr. erhvervet et Hedeareal paa noget over 900 Tønder Land i Nærheden af *Sønder Omme* i Midtjylland. Paa dette Areal tænkes, efterhaanden som Tilgangen til Arbejdshus gør det nødvendigt, opført de fornødne Bygninger til en selvstændig Anstalt.

Imidlertid har ogsaa her de økonomiske Forhold medført, at det har været nødvendigt at gaa gradvis til Værks. Samtidig med, at Bevillingsmyndighederne gav deres Tilslutning til Erhvervelsen af det ovennævnte Jordareal, stilledes et Beløb af ca. 100.000 Kr. til Raadighed for Tilvejebringelse af en Arbejdshuskoloni, beregnet paa 50 Fanger, saaledes at Bygningerne i det væsentligste opføres som Træbarakker. Der er i Overensstemmelse hermed i Sønder Omme tilvejebragt følgende Bygninger:

1. En Hovedbarak, indeholdende Køkken med Økonomi- rum, Kælder m. v., Vaskeri med Rullestue, Badeværelse for Fangerne (Brusebad). Endvidere to Spise- og Opholdsrum, hver til 25 Mand, 3 Isolationsceller samt 2 Vagtstuer for Opsynet.
2. To Sovebarakker, hver med Plads til 25 Mand, fordelt i to Sovesale.

3. 2 Værkstedsbarraker.
4. Bolig for Lederen af Kolonien.
5. Fornødne Avlsbygninger med Bolig for Lederen af Landbruget og en anden Funktionær.

Arbejdshuskolonien underlægges indtil videre i administrativ Henseende Inspektøren for Statsfængslet i *Horsens*, og der indrettes i dette Fængsel en *særlig Afdeling til Modtagelse af Arbejdshusfanger*, saaledes at alle Personer, der dømmes til Arbejdshus, vil blive afleveret til denne Afdeling og først efter en vis Tids Forløb udstationeret til det egentlige Arbejdshus i Sønder Omme. Da Arbejdshusfangerne selvfølgelig kun skal hense sidde den kortest mulige Tid i den lukkede Afdeling i *Horsens*, vil det antagelig hurtigt vise sig nødvendigt at tilvejebringe yderligere Afdelinger for Arbejdshusfangerne i Sønder Omme.

f. Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en Anstalt for Mandspersoner, der dømmes til Sikkerhedsforvaring, har ligeledes været overvejet i det ovennævnte Udvalg af 5. September 1931. Udvalget regnede med, at Belægningen i Sikkerhedsforvaringsanstalten højst vilde komme til at andrage 70 Personer og udarbejdede under denne Forudsætning Planer til Tilvejebringelse af en særlig Afdeling til Modtagelse af disse Fanger i Tilslutning til Statsfængslet i Vridsløselille, delvis ved Ombygning af nogle umiddelbart Syd for Ringmuren beliggende Funktionærhølliger. De samlede Udgifter ved Forslagets Gennemførelse var anslaaet til 220,300 Kr.

Under Hensyn til de økonomiske Forhold samt til, at det paa Forhaand er umuligt at vide, i hvilket Omfang Domstolene vil gøre Anvendelse af Sikkerhedsforvaring, har Justitsministeriet imidlertid ment, at der ikke for Tiden burde gøres Skridt til at tilvejebringe en særlig Anstalt til Personer, dømt til Sikkerhedsforvaring. Der vil i Statsfængslet i *Horsens* blive indrettet en midlertidig Afdeling til dette Formaal, saa vidt muligt adskilt fra det egentlige

Statsfængsel. Denne Afdeling underlægges naturligvis Inspektoren for Statsfængslet.

De foregaaende Oplysninger angaaende Tilvejebringelsen af Særanstalter omfatter kun Mandspersoner. For *Kvindes* Vedkommende har Staten ikke andre Anstalter til Disposition end Statens Kvindefængsel, hvor der saaledes — omgøres fornødent — maa indrettes særlige Afdelinger til at huse de Kvinder, som maatte blive dømt til Ungdomsfængsel, Psykopatfængsel, Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Det bemærkes herved, at Belæget i Statens Kvindefængsel den 1. Januar 1933 kun var 22 Fanger ialt.

II. Det er foran Side 114 fremhævet, at der ved den i Ikrafttrædelseslovens § 20 indeholdte Bestemmelse om Fordelingen af Strafafsoningen mellem Statsanstalter og kommunale Fængsler formelt opretholdes en Ordning, der i det væsentlige svarer til den hidtil gældende. I Virkeligheden vil Bestemmelsen, som det nedenfor nærmere skal paavises, imidlertid medføre en ikke uvæsentlig Forskydning i Retning af Afsoning i større Omfang i de kommunale Fængsler. — I det første Regeringsforslag til en ny Straffelov (1924) var det foreslaaet, at al Frihedsstraf skulde udstaaes i Statsanstalt. I det næste Regeringsforslag (1928) opretholdtes en Ordning, der i alt væsentligt svarede til den nuværende. Og i det tredje Regeringsforslag (1929) vendte man i Principet tilbage til Forslaget af 1924 om Statens Overtagelse af al Straffuldbyrdelse, men fastsatte en Overgangsperiode paa 2 Aar. I Rigsdagen lykkedes det imidlertid ikke at samle Flertal om dette Forslag, hvorfor man maatte udskyde Spørgsmaalets Løsning. Resultatet blev den ovenfor nævnte Affattelse af Ikrafttrædelseslovens § 20.

Efter de hidtil gældende Regler udstaaes Fængsel paa sædvanlig Fangekost i Arresthus, og det normale Maksimum for denne Straf er ganske vist 6 Maaneder, altsaa det samme Maksimum, som gælder for Udstaaelse af Fængsel i Arresthus efter den nye Straffelov. Men herved maa

imidlertid 3 Omstændigheder tages i Betragtning. For det første, at det ifølge Ikrafttrædelsesloven ikke er den idømte Straffetid, men den faktiske Afsoningstid, d. v. s. med eventuelt Fradrag af Varetægtsfængsel i Medfør af Straffelovens § 86, der er afgørende. Dette vil medføre, at adskillige Straffe, der lyder paa over 6 Maaneder, vil komme ned paa 6 Maaneder eller derunder og altsaa blive afsonet i de kommunale Arresthuse. For det andet hændte det efter Straffeloven af 1866 i Praksis forholdsvis sjældent, at der idømtes Fængsel paa sædvanlig Fangekost i over 4 Maaneder. Dette stod bl. a. i Forbindelse med den i det midlertidige Straffelovstillæg af 1911 indeholdte Omsætningsregel fra Fængsel paa Vand og Brød — der efter Straffeloven af 1866 var den almindelige Form for Fængselsstraf for Berigelsesforbrydelser — til Fængsel paa sædvanlig Fangekost, idet Vand og Brøds Maksimum 6×5 Dage svarede til 120 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost. For det tredje maa erindres, at 8 Maaneders Forbedringshusarbejde efter den i Straffeloven af 1866 fastsatte Afkortningsbestemmelse faktisk blev nedsat til 6 Maaneder. Man maa sikkert regne med, at de Personer, der hidtil har faaet 8 Maaneders Forbedringshusarbejde, af Domstolene vil blive idømt — under iøvrigt lige Forhold — en Straf, der ikke ligger over 6 Maaneders Fængsel. Dette vil automatisk medføre, at hele dette Klientel overflyttes fra Statsanstalt til de kommunale Arresthuse, og det drejer sig her ikke om noget ganske lille Tal. I Tidsrummet fra 1. April 1921 til 31. Marts 1931 har det aarlige Antal af saadanne mandlige Personer indsat i Statens Straffeanstalter svinget mellem 155 (Beretningsaaret 1924—25) og 224 (Beretningsaaret 1928—29). Det gennemsnitlige Antal i Tiaaret udgjorde 188.

De her fremhævede Omstændigheder vil medføre, at der i de kommunale Arresthuse vil blive fuldbyrdet betydelig flere Frihedsstraffe af længere Varighed end efter den hidtil gældende Ordning. Dette er saa meget mere beklageligt, som Sagkundskaben — ogsaa udenfor Fængselsmændenes

Kreds — stedse har udtalt sig for en Ændring i Retning af større Afsoning i Statsfængsler. Yderligere maa det beklages, at den nye Straffelov — naar Afsoningen i de kommunale Arresthuse opretholdes indtil videre — ikke som »Sikkerhedsventil« har oplaget en Bemyndigelse for Justitsministeren til at paabyde en rationel Fordeling af de forskellige Kategorier af Fanger mellem Arresthusene. Ja, end ikke noget saa nærliggende som at samle de meget faatallige Kvindefanger i bestemte Fængsler under udelukkende kvindeligt Tilsyn kan paabydes af Justitsministeren.

De nærmere Regler om Udstaaelsen af de forskellige Frihedsstraffe saa vel som for Behandlingen af de til Arbejdshus, Sikkerhedsforvaring og Psykopatforvaringsanstalt dømte Personer er fastsat dels i selve Straffeloven dels ved en Række gennem Justitsministeriet udfærdigede kgl. Anordninger, særlig for hver enkelt Strafart og Forvaringsform. Disse Regler vil blive Genstand for nærmere Omtale i en Fortsættelse af nærværende Artikel, som vil fremkomme i næste Hæfte af Tidsskriftet.